

tair Arbejdsanstalt finde Sted. At man hidtil har „kunnet undvære“ en militair Arbejdsstraf, kan man neppe med Grund paastaae, da Forholdene have medført, at man for Respects- og Subordinations-Overtrædelser samt andre egentlig militaire Forbrydelser endog idømte Slaveri.

At „afgaae fra Krigsmagten“, som det hedder i Paragraphen for Officerernes Vedkommende, indbefatter Entledigelse, som efter § 35 ikke medfører Fortabelse af militair Titel og Rang, men dette passer ikke efter den her omhandlede Strafs Bessaffenhed; her maa være meent Afstøttelse (§ 34).

Efter Udstiftet skulde blot Underofficerer og Menige, men derimod ikke Officerer anvendes til passende Arbejder, hvilket synes en Minoritet i Udvalget saameget mere anstødeligt, som Straffen netop bevirker vedkommende Officers Afstøttelse (Nr. 21).

Til § 32.

Saafrømt Udvalgets Forslag til § 10 under Nr. 6 bifaldes, vil det heraf være en Følge, at Tidsbestemmelsen, 3 Aar, i Paragraphens 5te Stykke, bliver at forandre. Det sidste Punktum i samme Stykke synes overflødig, efr. § 31. (Nr. 22 og 23).

Til § 33—35.

De ved disse Paragrapher foreslaaede Forandringer ere nærmest at betragte som blot vedkommende Redactionen, idet dog Udtrykkene i § 35 sidste Linie synes mindre adæquate. (Nr. 24—26).

Til § 36.

For at give Reglen i Paragraphens Begyndelse større Bestemthed, for at forhindre, at disciplinaire Straffe, der muligen kunde tænkes mindre forskyldte, skulde komme i Betragtning, samt da en Dom er en alvorligere Mindelse for den Paagældende, her, hvor det gælder en saa betydelig Følge for Fremtiden, have vi foreslaaet et indskrænkende Tillæg i Paragraphens Begyndelse.

Det andet Forslag følger af vor Indstilling til tidligere Paragrapher. (Nr. 27 og 28).

Til § 37.

Den her foreslaaede Forandring, følger af vort Forslag til § 34 (Nr. 29).

Til § 38.

Det Tillæg, her er bragt i Forslag, grunder sig paa det ved § 36 Anførte. (Nr. 30).

Til § 39.

Den foreslaaede Omredaction af Paragraphen er navnlig motiveret derved, at det turde være overflødig at udtale, at den Degraderede ingen Ret har til igjen at forfremmes til Underofficerer, saa meget mere som Udstiftet ikke admitterer temporair Degradation. (Nr. 31).

Til § 40.

Af Hensyn til hvad saavel begge Krigsministrene som Justitsministeren og Generalauditeuren for Sø-Statens have udtalt under den tidligere nævnte Conference, Udvalget har havt med dem, angaaende Nødvendigheden af at bibeholde legemlig Straf (efr. og Motiv. Pag. 36), har Fleerheden af Udvalget vel ikke kunnet tiltræde Minoritetens Indstillinger betræffende hiin Straf og den dermed i Forbindelse staaende Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse; men da det dog maa indrømmes, at vægtige Indvendinger kunne gøres mod hiin Nedsættelse, der finder Sted ene med Hensyn til Vedkommendes Forhold i Tjenestetiden, uden Hensyn til hans tidligere Vandel, foruden at den medfører flere praktiske Vanskeligheder, har Pluraliteten troet at burde henstille til Regeringens nærmere Overveieelse det Spørgsmaal, om de menige Krigsmænd af 2den Klasse ikke paa den Maade burde udsøndres fra Armeens Afdelinger og Sø-Statens Divisioner, at de saasnart og saavidt muligt blive at anbringe til Tjeneste i særlige Afdelinger under stærkt Disciplin.

Til § 41.

De samme Hensyn, der have motiveret vore Indstillinger i denne Retning til § 36 og § 38, gøre sig ogsaa gjældende ved Nr. 3 af nærværende Paragraph. Vi have derfor bragt tvende Forandringer til dette Nummer i Forslag, hvorved vi tillige have havt for Øie at gjøre Anvendelsen af Udstiftets Bestemmelse sjældnere for mindre Overtrædelser eller endog udelukke disse. Vel er det nu indvendt mod vort Forslag, at de enkelte Subjecter, her sigtes til, atter og atter kunne corrigeres mildere, uden at det frugter, og at de Paagældende, naar Betingelserne for Nedsættelsen i 2den Klasse skærpes,